

Ár 2014, föstudaginn 11. júlí, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Oddur Ólason.

Fyrir er tekið **mál nr. 40/2014**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 14. mars 2014, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 13. mars 2014. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 17. mars 2014, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 14. apríl 2014. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 14. apríl 2014, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki frá sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 11. júlí 2014.

II.

Málsatvik.

Þann 22. febrúar 2007 var bílasamningur nr. X undirritaður milli varnaraðila sem leigusala og A sem leigutaka. Hið leigða var B. Leigutími var frá 21. febrúar 2007 til 5. maí 2014. Samningsfjárhæð var kr. 3.756.422, gengistrygð miðað við 50% JPY og 50% CHF.

Þann 21. desember 2007 yfirtók sóknaraðili framangreindan bílasamning en eftirstöðvar hans voru þá kr. 3.364.523. Var yfirtakan hluti af upphaflegum samningi sem var að öllu leyti óbreyttur.

Þann 8. mars 2011 barst sóknaraðila endurreikningur á samningi nr. X í samræmi við dóma Hæstaréttar nr. 153/2010 og 471/2010. Eftirstöðvar samnings fyrir endurreikning voru kr. 6.039.696 en eftirstöðvar samnings eftir endurreikning voru kr. 2.152.211. Skuld á veltureikningi var kr. 457.117.

Þann 17. febrúar 2014 óskaði umboðsmaður sóknaraðila eftir staðfestingu varnaraðila á því að framangreint lán yrði gert upp eins og lög segðu til um hið fyrsta og/eða útskýringar veittar á því hvað stæði í vegi leiðréttingar lánsins. Þá var óskað upplýsinga er vörðuðu vexti sem greiddir yrðu vegna dráttar á leiðréttingu lánsins.

Varnaraðili svaraði þann 20. febrúar og kvað fyrirtækið bíða eftir frekari leiðbeiningum dómstóla.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 13. mars 2014.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst endurreiknings vegna ólöglegs bílaláns/samnings nr. X samkvæmt dómi Hæstaréttar nr. 471/2010 um gengistryggingu.

Sóknaraðili kveðst kvarta yfir óeðlilegum viðskiptaháttum varnaraðila gagnvart honum, drætti á endurreikningi, fálæti og undanbrögðum á kröfu um endurreikning samningsins.

Sóknaraðili bendir á að ekki hafi verið neinn ágreiningur um ólögmæti upphaflega lánsins. Hafi varnaraðili ávallt viðurkennt lögmæti kröfu sóknaraðila sem sýnt hafi mikla biðlund gagnvart varnaraðila sem ávallt hafi lýst því yfir að röðin væri alveg að koma að endurreikningi á samningi sóknaraðila en vegna mikils álags á varnaraðila hafi orðið tafir á að viðkomandi samningur yrði endurreiknaður. Sóknaraðila finnist varnaraðili að einhverju leyti vera að misnota þolinmæði hans. Sóknaraðili telur að ekki sé lengur ásættanlegur sá fyrirsláttur, fálæti og undanbrögð sem varnaraðili sýni gagnvart honum.

Sóknaraðili telur að þar sem nú virðist að nýju vera komin upp sú staða hjá varnaraðila að „beðið sé frekari leiðbeininga dómstóla“ virðist fullreynt að um raunverulegan vilja varnaraðila til að endurreikna umræddan samning sé að ræða. Telur sóknaraðili sig tilneyddan að leita réttar síns og fá úrskurð um réttarstöðu sína gagnvart varnaraðila.

Sóknaraðili bendir á að varnaraðili vísi til þess að töfum á endurreikningi megi kenna vanskilum og breytingum á umræddum samningi. Sóknaraðili kveður engin vanskil finnast hjá Lánstrausti og aðrar breytingar á samningi hafi verið að undirlagi lánveitanda til að viðhalda greiðsluvilja lántaka.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði vísað frá.

Varnaraðili byggir á því að þegar fjallað sé um endurreikning lána, sem upphaflega hafi borið gengistryggingu, sé til þess að líta að um lögmætar skuldbindingar hafi verið að ræða sem lántökum hafi borið að standa skil á samkvæmt grundvallarreglum fjármunaréttar um skuldbindingargildi samninga. Eftir þá niðurstöðu Hæstaréttar að óheimilt hafi verið að verðtryggja lánsskuldbindingar með vísan til gengis gjaldmiðla, þá hafi réttarstaðan verið sú að „líta varð með öllu fram hjá ákvæðum samnings um vaxtahæð“, sbr. dóm Hæstaréttar í máli nr. 471/2010.

Varnaraðili vísar til þess að þar sem gengistryggingin hafi verið óheimil, þá hafi fallið niður bæði gengistrygging og vaxtaviðmið samningsins, enda „*bein og órjúfanleg tengsl*“ á milli þessa. Atvik hafi þá svarað til þess „*að samið hafi verið um að greiða vexti af peningakröfu án þess að tiltaka hverjir þeir skyldu vera*“, sbr. tilvitnaðan dóm. Af þeim sökum skyldu vextir ákvarðaðir í samræmi við lögbundið vaxtaviðmið, skv. 4. gr., sbr. 3. gr. vaxtalaga.

Varnaraðili vísar til þess að samkvæmt 3. gr. samþykktu úrskurðarnefndarinnar taki nefndin til meðferðar mál sem varði réttarágreining milli fjármálafyrirtækis og viðskiptamanns. Samkvæmt 6. gr. fjalli nefndin ekki um mál sem séu það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau séu ekki tæk til úrskurðar. Þá verði máli vísað frá nefndinni sé það óhæft til afgreiðslu skv. 7. gr. samþykktanna.

Varnaraðili bendir á að fyrirtækið hafi þegar framkvæmt endurreikning á samningi sóknaraðila í samræmi við leiðsögn Hæstaréttar í máli nr. 471/2010. Þannig hafi verið orðið við kröfum sóknaraðila og eðli máls samkvæmt geti því ekki verið um réttarágreining að ræða, sbr. skilyrði 3. gr. samþykktu nefndarinnar. Af þeim sökum sé kvörtunin ekki hæf til afgreiðslu og beri að vísa henni frá, sbr. 7. gr. samþykktu nefndarinnar.

Varnaraðili vísar til þess að sóknaraðili færi engin sérstök rök fyrir því að endurreikna eigi samning hans að nýju. Engin tilraun sé gerð til þess að sýna fram á að endurreikningur varnaraðila sé rangur. Þá sé ekki að finna nein rök, málsástæður eða lagasjónarmið til stuðnings því að endurreikningurinn sé ekki í samræmi við lög. Þannig sé málalíbúnaður sóknaraðila óljós, grundvöllur kröfu hans illa upplýstur og kröfur óskýrar sem leiði til þess að varnaraðili geti ekki með nokkru móti tekið til varna. Með vísan til þessa og e-liðar 1. mgr. 6. gr. samþykktu úrskurðarnefndarinnar sé farið fram á frávísun málsins, sbr. úrskurð úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki nr. 79/2013.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að endurreikningi varnaraðila á bílasamningi sóknaraðila nr. X.

Í 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um þau mál sem nefndin fjallar ekki um. Í e-lið 6. gr. samþykktanna kemur fram að nefndin fjalli ekki um þau mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Sóknaraðili krefst endurreiknings vegna ólöglegs bílaláns/samnings nr. X samkvæmt dómi Hæstaréttar nr. 471/2010 um gengistryggingu. Varnaraðili endurreiknaði bílasamninginn og birti sóknaraðila endurreikning, dags. 8. mars 2011.

Sóknaraðili virðist telja endurreikning varnaraðila rangan, en hann hefur ekki gert tilraun til að sýna fram á það eða útskýra á hvaða forsendum leiðréttu beri láns hans frekar en gert hefur verið.

Til þess að unnt sé að taka afstöðu til kröfu sóknaraðila um leiðréttingu telur nefndin nauðsynlegt að fá annaðhvort í hendur skýra og glögglega fram setta útreikninga á því sem sóknaraðili telur vera rétta stöðu lánsins og kröfugerð sem byggir á þeim útreikningum eða skýra, rökstudda kröfu um að einhver tiltekin atriði í fyrirliggjandi útreikningi varnaraðila verði reiknuð með öðrum hætti en gert er.

Í ljósi framangreinds verður að telja mál sóknaraðila svo óljóst og illa upplýst að ekki verði hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila varðandi erlenda hluta lánsins frá, með vísan til e-liðar 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, sbr. úrskurði úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki nr. 79/2013, 12/2014 og 14/2014.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 11. júlí 2014.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Oddur Ólason